BOSNA I HERCEGOVINA
URED ZA RAZMATRANJE ŽALBI
PODRUŽNICA/FILIJALA BANJA LUKA

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
ФИЛИЈАЛА БАЊА ЛУКА

BOSNIA AND HERZEGOVINA
PROCUREMENT REVIEW BODY
BRANCH OFFICE BANJA LUKA

08-02-2024

Број: ЈН2-02-07-1-3539-8/23
Бања Лука, 1.2.2024. године

Канцеларија за разматрање жалби Босне и Херцеговине, Филијала Бања Лука рјешавајући по жалби понуђача: „EOS COMPANY“ д.о.о. Србац, путем пуномоћника Милана Мандића, адвоката из Бијељине, број 1037-2/2023 од 28.11.2023. године, изјављеној на Одлуку о резултатима поступка, број 1.-2098-6/23 од 17.11.2023. године, уговорног органа Предузеће за поштански саобраћај Републике Српске а.д. Бањалука у поступку јавне набавке робе „Набавка пелета за Радне јединице Бањалука, Фоча, Соколац, Бијељина и Добој”, који се води путем отвореног поступка јавне набавке, на основу члана 111. став (1) тачка д) и став (10) Закона о јавним набавкама Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ" бр. 39/14 и 59/22), на сједници Вијећа одржаној дана 18.1.2024. године и 1.2.2024. године, д о н и ј е л а ј е

Р Ј Е Ш Е Њ Е

1. Жалба се усваја.

2. Поништава се Одлука о о резултатима поступка, број 1.-2098-6/23 од 17.11.2023. године, и предмет се враћа уговорном органу на поновни поступак.

3. Поврат средстава уплаћених на име накнаде за покретање жалбеног поступка, у износу од 3.500,00 КМ, извршиће се на основу посебног рјешења овог органа.

4. Усваја се захтјев за накнаду трошкова заступања жалиоца од стране адвоката у износу од 614,25 КМ, док се у преосталом дијелу износа од 43,87 КМ захтјев одбија као неоснован.

5. Обавезује се уговорни орган да надокнади жалиоцу трошкове заступања од стране адвоката у износу од 614,25 КМ, у року од 8 дана од дана пријема овог рјешења.

О б р а з л о ж е њ е

Дана 23.6.2023. године уговорни орган Предузеће за поштански саобраћај Републике Српске а.д. Бањалука (у даљем тексту: уговорни орган) објавио је обавјештење о

набавци, број 1180-1-1-176-3-188/23 у поступку јавне набавке робе „Набавка пелета за Радне јединице Бањалука, Фоча, Соколац, Бијељина и Добој", који се води путем отвореног поступка.

Након проведеног поступка уговорни орган је донио Одлука о избору најповољнијег понуђача, број 1-2098/23 од 2.8.2023. године, којом је као најповољнији понуђач изабран понуђач „Примапром" д.о.о. Бањалука. На наведену Одлуку, понуђач „EOS COMPANY" д.о.о. Србац путем пуномоћника Милана Матића, адвоката из Бијељине, изјавио је жалбу, број 1037-1/2023 од 10.8.2023. године, коју је уговорни орган у складу са чланом 100. став (5) Закона о јавним набавкама заједно са Изјашњењем на жалбу прослиједило Канцеларији за разматрање жалби, Филијала Бањалука. Овај орган је рјешавајући жалбу донио Рјешење, број: ЈН2-02-07-1-2195-11/23 од 28.9.2023. године, којим је жалба усвојена, поништена оспорена одлука и предмет враћен уговорном органу на поновну оцјену. Приликом поновне оцјене, уговорни орган је донио Одлуку о резултатима поступка, број 1.-2098-2/23 од 2.11.2023.године. Незадовољан донесеном одлуком понуђач „Новотекс"д.о.о. Бањалука је изјавио жалбу, коју је уговорни орган Рјешењем, број 1.-2098-4/23 од 16.11.2023.године дјелимично усвојио, оспорену одлуку ставио ван снаге и донио Одлуку о резултатима поступка, број 1.-2098-6/23 од 17.11.2023. године, којом је као најповољнији понуђач изабран понуђач „Примапром" д.о.о. Бањалука. На наведену Одлуку, понуђач „EOS COMPANY" д.о.о. Србац (у даљем тексту: жалилац) путем пуномоћника Милана Матића, адвоката из Бијељине, изјавио је жалбу, 1037-2/2023 од 28.11.2023. године, коју је уговорни орган у складу са чланом 100. став (5) Закона о јавним набавкама заједно са Изјашњењем на жалбу прослиједило Канцеларији за разматрање жалби, Филијала Бањалука.

Жалилац у жалби наводи сљедеће:
- Да нису основани разлози елиминације жалиоца, који се огледају у чињеници да жалилац није доставио изјаве из члана 45, 47. и 52. ЗЈН потписане од стране овлаштеног лица. Међу странкама је неспорно да је лице *„Момир Ивановић"* потписник изјава из члана 45, 47. и 52. ЗЈН, као што је неспорно да је лице *„Момир Ивановић"* уписан у Актуелном изводу из судског регистра жалиоца као лице овлаштено за заступање, али спорна је различитост броја личне карте, посљедично чему уговорни орган доводи у сумњу да се ради о истој особи. Жалилац наглашава да се ради о истом Момиру Ивановићу, овлаштеном субјекту код жалиоца и законском заступнику-директору, који је у међувремену промијенио личну карту, јер се ради о документу подложном промјенама, што је свакако чињеница која на било какав начин не утиче на квалификованост понуђача, нити је иста била услов квалификације, а ради се о понуђачу који годинама учествује у поступку јавних набавки код истог уговорног органа (став УРЖ-а у рјешењу број ЈН2-02-07-1-3696-9/20 од 21.01.2021. године). У наведеном предмету код КРЖ-а је предмет преиспитивања била управо лична карта законског заступника „Примапрома" Врховас Душка и различитост бројева, а уговорни орган је поступајући по жалби „Енса БХ" д.о.о. Срабац Одлуку о резултатима поступка број 1-1651/20 од 07.12.2020. године, закључио да то није битан недостатак, што је и КРЖ потврдио, односно да се ради о промјењивом документу, па је јасно да уговорни

орган дискриминаторски поступа према жалиоцу у односу на изабраног понуђача код идентичне ситуације. Међу странкама није спорно ни то да је жалилац доставио спорне изјаве, како је уговорни орган захтијевао и да је достављање тих изјава био услов квалификације. Жалилац истиче да уговорни орган није надлежан да испитује ко је овјерио спорне изјаве из члана 45, 47. и 52. ЗЈН, нити да утврђује идентитет потписника изјава, јер за ово постоји искључива надлежност општинског органа управе, па је дошло до повреде одредби члана 229. став 2. Закона о управном поступку БиХ. Одредбама члана 3. Закона о овјеравању потписа, рукописа и преписа („Службени гласник Рсплике Српске", број 106/09) је предвиђено да: *„(1) Овјеравање потписа, рукописа и преписа врши се у службеним просторијама јединице локалне самоуправе. (2) Овјеравање потписа, рукописа и преписа из става 1. овог члана врши овлашћено службено лице јединице локалне самоуправе. "*

Одредбама члана 6. став 1. Закона о овјеравању потписа, рукописа и преписа је предвиђено да: *„Подносилац исправе ради потврђивања аутентичности потписа пред овлаштеним службеним лицем својеручно потписује исправу или даје изјаву да је потпис који се налази на исправи његов потпис. "*

Одредбама члана 10. став 1. и 2. Закона о овјеравању потписа, рукописа и преписа је предвиђено да: *„(1) Прије овјеравања потписа, рукописа и преписа, овлашћено службено лице утврђује идентитет подносиоца, осим ако га лично познаје. (2) Ако овлашћено службено лице не познаје подносиоца лично, његов идентитет утврђује се увидом у личну карту или пасош или неки други идентификациони документ. "*

Одредбама члана 8. Закона о овјеравању потписа, рукописа и преписа (Службени лист СР Босне и Херцеговине број: 37/1971,39/75 и 42/89) је предвиђено да: *„Ако треба овјерити потпис лица као заступника другог лица, организације удруженог рада или друге организације, службено лице ће овјеру извршити пошто претходно утврди да је то лице овлашћено на заступање. У потврди о овјери ће се навести по ком основу је подносилац овлашћен на заступање. "*

Када се наведено доведе у међусобну везу јасно је да је у конкретном случају поступао овлаштени општински орган-општинска управа Србац, као и овлаштено службено лице у овом органу, те да Закон о овјеравању потписа, рукописа и преписа (ниједан) не даје овлаштења уговорном органу да преиспитује извршене овјере, јер је овлаштено лице утврдило идентитет даваоца односно његово овлаштење за заступање.

Слиједом наведеног уговорни орган је имао право али и обавезу (а пропустио је) да утврди право стање ствари према чл. 9. ЗУП-а, те да испита ове околности код општинског органа управе и Агенције за идентификациона документа (ЦИПС) око идентитета особе-носиоца личне карте наведена два броја, а не улазећи својим изнесеним закључцима у њихову надлежност. Ово све из разлога јер се ради о истој особи, што би уговорни орган неспорно утврдио, а сам лични документ је подложан промјенама, а како достављање истог није био услов квалификације, то не може бити ни услов дисквалификације. Што се тиче форме, понуду неприхватљивом чини ако је пропуштено да се уопште достави одређени акт или доказ тражен Тендерском документацијом, али не и одређени пропуст унутар документа, ако се из садржаја цјелокупне понуде јасно и недвосмислено може утврдити да пропуст унутар документа не утиче на ваљаност понуде. Зато је законодавац у оњељку А Поглавља 11-Провођење

поступка јавне набавке (Квалификација кандидата и понуда), прописао поступак провјере квалификације добављача, техничке и професионалне способности добављача, те остало критерије оцјене понуде, те чланом 68. ЗЈН прописао разлоге за одбацивање. (Став Суда БиХ у пресуди број С1 3 У 041203 21 од 24.01.2023. године).

- Да је погледу другог разлога елиминације, који је такође неоснован, међу странкама неспорно да је жалилац доставио документе из члана 45. ЗЈН, благоверемено и на начин како је захтијевао уговорни орган, а након доношења Одлуке о избору жалиоца као најповољнијег понуђача, као што је неспорно да је дана 18.07.2023. године. Жалилац истиче да недостављање ваљаних докумената из чл. 45. ЗЈН није ниједан од разлога за одбацивања понуде из члана 68. став 4. ЗЈН, већ разлог да се донесе одлука о избору сљедеће рангираног понуђача. Жалилац цитира одредбе тачке 10.1.4. Тендерске документације и истиче да је истим дефинисано да документи не могу бити старији од 3 мјесеца од тренутка достављања понуде, али уговорни орган није забранио достављање докумената млађих од момента предаје понуда. Потпуно је излишно и неосновано бранити понуђачима да доставе увјерења млађа од дана предаје понуда из разлога, што би таквим тумачењем сваки документ морао бити издаван на дан предаје понуда, па је онда контрадикторно постављати услов да исти могу бити максимално 3 мјесеца стари. Теоријски, уговорни орган је био спреман да прихвати документ датиран нпр. на дан 18.04.2023. године стар тачно 3 мјесеца од дана предаје понуде, али није спреман да прихвати докумет млађи од дана предаје понуде, што је потпуно неосновано. Слиједом наведеног погрешног тумачења прописа поставља се питање зашто су документи из чл. 45. ЗЈН „Примапрома“ достављени уз поднесак од 03.08.2023. године, а датирани са 11.07.2023. године (дакле прије предаје понуде) прихваћени, ако из ових докумената није видљиво испуњавање чињеница „у моменту предаје понуде“, јер су старији од дана предаје понуда ? Одговор је због чисте дискриминације жалиоца и заштите „Примапрома“ као привилегованог понуђача код уговорног органа. Уосталом и само уговорни орган је у тачки 10.1.4. ТД предвидио да: *„У случају сумње о постојању околности које су дефинисане тачком 11.1.1 тендерске документације, уговорни орган ће се обратити надлежним органима с циљем провјере достављене документације и дате Изјаве из тачке 11.1.2.* “ па ако је и имао сумњу да жалилац није испуњавао постављене услове у моменту предаје понуда имао је законско овлаштење провјере ових чињеница, а неосновано одбацивати понуду због разлога који и нису предвиђени као разлоз одбацивања у члану 68. став 4. ЗЈН и из разлога јер Тендерском документацијом, али нити законом, није забрањено доставити документе са млађим датумом од дана предаје понуда.

- Да је понуда „Примапром“ д.о.о. Бања Лука неквалификована, из сљедећих разлога:
На страни 75/86 овај понуђач је доставио цертификат који гласи на фирму „Фагус“ д.о.о. Котор Варош. Међутим, овај понуђач није приложио "уговор о пословно техничкој сарадњи" или други одговарајући акт између те двије фирме гдје је неспорно видљиво да ће предметни пелет бити намјењен овој јавној набавци. Наиме, одредбама члана 49. став 1. тачка е) ЗЈН је дефинисано да уговорни орган може захтијевати увјерење које издаје надлежна институција или агенција за контролу квалитета, а којим

се потврђује да на одговарајући начин тачно означена роба одговара одређеним спецификацијама или нормама. Овај понуђач није доставио тражени сертификат нити је у понуди назначио или пружио било какве доказе да располаже капацитетима других субјеката, без обзира на правну природу односа који с њима има. Овај понуђач је наведено доказивање у смислу одредби члана 48. став 4. ЗЈН био дужан доказати у форми уговора о пословној сарадњи, овјерене изјаве трећих лица да за потребе тачно одређеног поступка јавне набавке стављају на располагање овом понуђачу своје ресурсе или сертификате или сл. Сертификат друштва „Фагус" не доказује постојање пословне сарадње и уопште не доказује да овај понуђач има на располагању ресурсе друштва „Фагус" у циљу испуњавања овог услова ТД, а посебно не доказује да је тачно означена роба одговарајућег квалитета. Такође, нема доказа да „Фагус" ставља на располагање своје ресурсе или сертфикате овом понуђачу нити било које треће лице. На напријед наведени начин понуђач није испунио услов из тачке 11.4.1 ТД.

- Да је понуда „Ново-текс" д.о.о. Бања Лука неквалификована, из сљедећих разлога:
На страни 61. овај понуђач је доставио цертификат који гласи на фирму „Медекс-пром" д.о.о. Шипово. Међутим, овај понуђач није приложио "уговор о пословно техничкој сарадњи" или други одговарајући акт између те двије фирме гдје је неспорно видљиво да ће предметни пелет бити намјењен овој јавној набавци. Наиме, одредбама члана 49. став 1. тачка е) ЗЈН је дефинисано да уговорни орган може захтијевати увјерење које издаје надлежна институција или агенција за контролу квалитета, а којим се потврђује да на одговарајући начин тачно означена роба одговара одређеним спецификацијама или нормама. Овај понуђач није доставио тражени сертификат нити је у понуди назначио или пружио било какве доказе да располаже капацитетима других субјеката, без обзира на правну природу односа који с њима има. Овај понуђач је наведено доказивање у смислу одредби члана 48. став 4. ЗЈН био дужан доказати у форми уговора о пословној сарадњи, овјерене изјаве трећих лица да за потребе тачно одређеног поступка јавне набавке стављају на располагање овом понуђачу своје ресурсе или сертификате или си. Сертификат друштва „Медекс-пром" не доказује постојање пословне сарадње и уопште не доказује да овај понуђач има на располагању ресурсе друштва „Медекс-пром" у циљу испуњавања овог услова ТД, а посебно не доказује да је тачно означена роба одговарајућег квалитета. Такође, нема доказа да „Медекс-пром" ставља на располагање своје ресурсе или сертфикате овом понуђачу нити било које треће лице. На напријед наведени начин понуђач није испунио услов из тачке 11.4.1 ТД, Идентичан став заузет у пресуди Суда БиХ број С1 3 У 035243 20 у од 30.11.2020. године.

Жалилац предлаже да уговорни орган/КРЖ предметну жалбу усвоји у цјелости као основану, те да побијану одлуку поништи у цјелости и предмет врати на поновно поступање и одлучивање.

Жалилац потражује и трошкове поступка који се односе таксу на жалбу, те трошкове за рад пуномоћника адвоката за састав жалбе у износу од 658,12 КМ.

Уговорни орган је доставио изјашњење по жалби, број 1.-2098/23 од 1.12.2023. године у којем предлаже да се жалба одбије као неоснована.

Актом овог органа, број ЈН2-02-07-1-3539-4/23 од 6.12.2023.године, изабрани понуђач „Примапром“ д.о.о. Бањалука, обавјештен је о вођењу поступка по жалби у складу са чланом 94. став (2) Закона о јавним набавкама, те му је омогућено да се изјасни о наводима друге стране. Увидом у спис предмета утврђено је да изабарани понуђач није доставио одговор на жалбу.

Прије упуштања у разматрање жалбених навода овај орган је утврдио да је жалба допуштена, благовремена и изјављена од стране овлаштеног лица и лица које има активну легитимацију, све у складу са чланом 109. Закона о јавним набавкама.

Овај орган је утврдио да су испуњени и формални услови за рјешавање по жалби у складу са члановима 105. и 108. став (3) Закона о јавним набавкама.

Жалба је основана.

Увидом у достављене доказе, те анализом сваког доказа појединачно и у њиховој међусобној вези, а све у односу на жалбене наводе и прописани законски поступак, овај орган је утврдио да је жалба основана.

У **првом жалбеном наводу** жалилац истиче да нису основани разлози елиминације жалиоца, који се огледају у чињеници да жалилац није доставио изјаве из члана 45, 47. и 52. ЗЈН потписане од стране овлаштеног лица. Међу странкама је неспорно да је лице „*Момир Ивановић*“ потписник изјава из члана 45, 47. и 52. ЗЈН, као што је неспорно да је лице „*Момир Ивановић*“ уписан у Актуелном изводу из судског регистра жалиоца као лице овлаштено за заступање, али спорна је различитост броја личне карте, посљедично чему уговорни орган доводи у сумњу да се ради о истој особи. Жалилац наглашава да се ради о истом Момиру Ивановићу, овлаштеном субјекту код жалиоца и законском заступнику-директору, који је у међувремену промијенио личну карту, јер се ради о документу подложном промјенама, што је свакако чињеница која на било какав начин не утиче на квалификованост понуђача, нити је иста била услов квалификације, а ради се о понуђачу који годинама учествује у поступку јавних набавки код истог уговорног органа (став УРЖ-а у рјешењу број ЈН2-02-07-1-3696-9/20 од 21.01.2021. године). У наведеном предмету код КРЖ-а је предмет преиспитивања била управо лична карта законског заступника „Примапрома“ Врховас Душка и различитост бројева, а уговорни орган је поступајући по жалби „Енса БХ“ д.о.о. Срабац Одлуку о резултатима поступка број 1-1651/20 од 07.12.2020. године, закључио да то није битан недостатак, што је и КРЖ потврдио, односно да се ради о промјењивом документу, па је јасно да уговорни орган дискриминаторски поступа према жалиоцу у односу на изабраног понуђача код идентичне ситуације. Међу странкама није спорно ни то да је жалилац доставио спорне изјаве, како је уговорни орган захтијевао и да је достављање тих изјава био услов квалификације. Жалилац истиче да уговорни орган није надлежан

да испитује ко је овјерио спорне изјаве из члана 45, 47. и 52. ЗЈН, нити да утврђује идентитет потписника изјава, јер за ово постоји искључива надлежност општинског органа управе, па је дошло до повреде одредби члана 229. став 2. Закона о управном поступку БиХ. Одредбама члана 3. Закона о овјеравању потписа, рукописа и преписа („Службени гласник Рспублике Српске", број 106/09) је предвиђено да: *„(1) Овјеравање потписа, рукописа и преписа врши се у службеним просторијама јединице локалне самоуправе. (2) Овјеравање потписа, рукописа и преписа из става 1. овог члана врши овлашћено службено лице јединице локалне самоуправе. "*

Одредбама члана 6. став 1. Закона о овјеравању потписа, рукописа и преписа је предвиђено да: *„Подносилац исправе ради потврђивања аутентичности потписа пред овлаштеним службеним лицем својеручно потписује исправу или даје изјаву да је потпис који се налази на исправи његов потпис."*

Одредбама члана 10. став 1. и 2. Закона о овјеравању потписа, рукописа и преписа је предвиђено да: *„(1) Прије овјеравања потписа, рукописа и преписа, овлашћено службено лице утврђује идентитет подносиоца, осим ако га лично познаје. (2) Ако овлашћено службено лице не познаје подносиоца лично, његов идентитет утврђује се увидом у личну карту или пасош или неки други идентификациони документ."*

Одредбама члана 8. Закона о овјеравању потписа, рукописа и преписа (Службени лист СР Босне и Херцеговине број: 37/1971,39/75 и 42/89) је предвиђено да: *„Ако треба овјерити потпис лица као заступника другог лица, организације удруженог рада или друге организације, службено лице ће овјеру извршити пошто претходно утврди да је то лице овлашћено на заступање. У потврди о овјери ће се навести по ком основу је подносилац овлашћен на заступање. "*

Када се наведено доведе у међусобну везу јасно је да је у конкретном случају поступао овлаштени општински орган-општинска управа Србац, као и овлаштено службено лице у овом органу, те да Закон о овјеравању потписа, рукописа и преписа (ниједан) не даје овлаштења уговорном органу да преиспитује извршене овјере, јер је овлаштено лице утврдило идентитет даваоца односно његово овлаштење за заступање.

Слиједом наведеног уговорни орган је имао право али и обавезу (а пропустио је) да утврди право стање ствари према чл. 9. ЗУП-а, те да испита ове околности код општинског органа управе и Агенције за идентификациона документа (ЦИПС) око идентитета особе-носиоца личне карте наведена два броја, а не улазећи својим изнесеним закључцима у њихову надлежност. Ово све из разлога јер се ради о истој особи, што би уговорни орган неспорно утврдио, а сам лични документ је подложан промјенама, а како достављање истог није био услов квалификације, то не може бити ни услов дисквалификације. Што се тиче форме, понуду неприхватљивом чини ако је пропуштено да се уопште достави одређени акт или доказ тражен Тендерском документацијом, али не и одређени пропуст унутар документа, ако се из садржаја цјелокупне понуде јасно и недвосмислено може утврдити да пропуст унутар документа не утиче на ваљаност понуде. Зато је законодавац у ођељку А Поглавља 11-Провођење поступка јавне набавке (Квалификација кандидата и понуда), прописао поступак провјере квалификације добављача, техничке и професионалне способности добављача, те остало критерије оцјене понуде, те чланом 68. ЗЈН прописао разлоге за одбацивање. (Став Суда БиХ у пресуди број СИ 3 У 041203 21 од 24.01.2023. године).

Уговорни орган у изјашњењу наводи: *„Анексом 4 ТД прописана је Изјава о испуњености услова из члана 45. став (1) тачка од а) до д) ЗЈН БиХ, Анексом 5 ТД прописана је Изјава из члана 52. ЗЈН БиХ и Анексом 6 ТД прописана је Изјава о испуњености услова из члана 47. став (1) тачке од а) до д) и (4) ЗЈН БиХ. У наведеним Анексима прописана је форма предметних изјава, те је предвиђено да исте буду потписане и овјерене од стране овлаштеног лица понуђача. У Изјавама по чл. 45. 52. и 47. ЗЈН БиХ уписан је број личне карте 600Т04Т5К. У Актуелном изводу овог понуђача лице овлаштено за заступање је Момир Ивановић са бр. ЛК. 5212032Е2. Како се бројеви ЛК разликују у наведеним изјавама и актуелном изводу, Уговорни орган је тражио од понуђача да достави скенирану важећу ЛК Момира Ивановића, што су и учинили. Из достављене скениране ЛК Момира Ивановића јасно се види да је број ЛК Момира Ивановића 5212032Е2. У овом случају, на основу извршене провјере, јасно је да постоји разлика у идентификационим подацима лица потписника, те се не може рећи да су Изјаве потписане од стране овлаштеног лица. Уговорни орган је става да је провјерио број ЛК лица овлашћеног за заступање (Момир Ивановић) и да се његов број ЛК која је издата 2018. године (важи до 2028. године) у потпуности разликује од броја ЛК који је наведен у Изјавама за члан 45., 47. и 52 ЗЈН БиХ. Не може се рећи да је у овом случају дошло до омашке Жалиоца с обзиром да се ради о непознатом броју ЛК на све три Изјаве, што је велики пропуст који је важан за неквалификованост понуђача. ЛК коју Момир Ивановић употребљава је издата 2018. год, што значи да је у употреби већ дужи низ година и иста је наведена у Актуелном изводу, те је Уговорни орган утврдио прави број ЛК Момира Ивановића, али је потпуно други број ЛК уписан у наведене Изјаве. Примједба Жалиоца да је у овом случају поступао општински орган управе Србац те да је УО требао да испита околности код општинског органа и ЦИПС-а око идентитета особе носиоца наведена два броја ЛК нема никаквог основа, с обзиром да је УО утврдио прави број ЛК Момира Ивановића. Рјешење КРЖ БиХ број ЈН2-02-07-1-3626-9/20 на које се Жалилац позива нема исту садржину као Жалиочеви наводи и није у питању иста ситуација. У том случају радило се о ситуацији да је број ЛК у понуди (Изјавама) различит од броја ЛК у актуелном изводу. КРЖ БиХ је одбила тај жалбени навод с обзиром да је понуђач "Примапром" доставио због провјере актуелну ЛК свог заступника те је утврђено да је УО у праву а на основу сљедећих чињеница: Општа и јавности позната чињеница је да се у БиХ, личне карте мјењају на сваких 10 година. При замјени личне карте, добија се и нови серијски број исте. Логично је да се број личне карте лица овлашћеног за заступање промијенио од раздобља регистрације фирме. Свака промјена личне карте не подразумјева и обавезу промјене у пословној регистрацији фирме, јер то није битан податак који се води као статусна промјена, што се може провјерити кроз законску нормативу о регистрацији пословних субјеката.“*

У одјељку А. Поглавља II Проводење поступка јавне набавке (*Квалификација кандидата и понуђача*) Закона о јавним набавкама, прописан је поступак провјере квалификације понуђача, ограничење за учешће у поступку јавне набавке, техничке и професионалне способности понуђача, те остали критерији оцјене понуде, те чланом

68. Закона о јавним набавкама прописани су разлози за одбацивање понуде. То значи да поступак оцјене понуде неког понуђача пролази кроз различите фазе. Прво је фаза провјере квалификованости понуђача, слиједи фаза оцијене економске и финансијске подобности, те техничке и професионалне способности. Било који недостатак уочен у овој фази јесте разлог за дисквалификацију понуђача из даљег поступка додјеле уговора предметне јавне набавке. Како је у смислу Закона о јавним набавкама понуда прихватљива када је поднесе квалификовани понуђач и када испуњава све обавезне спецификације и захтјеве које је навео уговорни орган у тендерској документацији, то изостанак једног захтјева наведеног у тендерској документацији, понуду чини неквалификованом.

Увидом у Одлуку о резултатима поступка, број 1.-2098-6/23 од 17.11.2023.године утврђено је да је уговорни орган одбацио понуду жалиоца, а као један од разлога елиминације наведено је сљедеће: *„Изјаве из чл. 45. 52. и 47. ЗЈН БиХ су попуњене од стране Момира Ивановића са бројем личне карте 600T04T5K. У Актуелном изводу овог понуђача лице овлаштено за заступање је Момир Ивановић са бр. ЛК. 5212032E2. Како се бројеви ЛК разликују у наведеним изјавама и актуелном изводу, комисија је тражила од понуђача да достави скенирану важећу ЛК Момира Ивановића, што су и учинили. Из достављене скениране ЛК Момира Ивановића јасно се види да је број ЛК Момира Ивановића 5212032E2, исти је наведен и у Актуелном изводу, комисија је става да наведене изјаве нису попуњене и овјерене од стране овлаштене особе.*

Изјава по члану 45. ЗЈН БиХ није потписана од овлаштеног лица, што није у складу са ТД, те се због тога одбацује у складу са чланом 68. став (1) ЗЈН БиХ као неприхватљива.

Изјава по члану 47. ЗЈН БиХ није потписана од овлаштеног лица, што није у складу са ТД, те се због тога одбацује у складу са чланом 68. став (1) ЗЈН БиХ као неприхватљива.

Изјава по члану 52. ЗЈН БиХ није потписана од овлаштеног лица, што није у складу са ТД, те се због тога одбацује у складу са чланом 68. став (1) ЗЈН БиХ као неприхватљива.“

Увидом у понуду жалиоца, број 39/23 од 17.7.2023.године, утврђено је да је на страни 8-9. понуде достављена Изјава о испуњености услова из члана 45. став (1) тачке од а) до д) Закона о јавним набавкама – Анекс 4, на страни 10. Писана изјава из члана 52. Закона о јавним набавкама – Анекс 5 и на страни 11. Изјава о испуњености услова из члана 47. став (1) тачке од а) до д) и (4) Закона о јавним набавкама – Анекс 6 у којим је наведено да је изјаве у својству представника привредног друштва „EOS COMPANY“д.о.о. Србац дао Момира Ивановића, директор, са личном картом број 600T04T5K. Даље, на странама 51-56. понуде достављен је Актуелни извод из судског регистра, број 057-0-Рег-З-23-001734 од 21.4.2023.године издат од стране Окружног привредног суда у Бањалуци у којем је наведено да је Момир Ивановић лице

овлаштено за заступање субјекта уписаа у унутрашњем и вањскотрговинском промету, са личном картом број 5212032Е2.

Имајући у виду чињеницу да постоји несклад између бројева личне карте наведеним у достављеним изјавама и Актуелном изводу из судског регистра, а како се ради о документу који је подложан измјенама, за овај орган није прихватљиво изјашњење уговорног органа да се због *разлика у идентификационим подацима лица потписника, не може рећи да су Изјаве потписане од стране овлаштеног лица,* обзиром да је обавеза уговорног органа да утврдити право стање ствари, и у том циљу морају се потпуно и правилно утврдити све чињенице које су од важности за доношење законите одлуке, те жалилац с правом указује да је уговорни орган пропустио поступити у складу са одредбама члана. 9. ЗУП-а, те да испита ове околности код општинског органа управе и Агенције за идентификациона документа (ЦИПС) око идентитета особе-носиоца личне карте наведена два броја. Имајући у виду напријед наведено, жалбени навод се цијени **основаним.**

Жалилац у **другом жалбеном наводу** истиче да је погледу другог разлога елиминације, који је такође неоснован, међу странкама је неспорно да је жалилац доставио документе из члана 45. ЗЈН, благоверемено и на начин како је захтијевао уговорни орган, а након доношења Одлуке о избору жалиоца као најповољнијег понуђача, као што је неспорно да је дана 18.07.2023. године. Жалилац истиче да недостављање ваљаних докумената из чл. 45. ЗЈН није ниједан од разлога за одбацивања понуде из члана 68. став 4. ЗЈН, већ разлог да се донесе одлука о избору сљедеће рангираног понуђача. Жалилац цитира одредбе тачке 10.1.4. Тендерске документације и истиче да је истим дефинисано да документи не могу бити старији од 3 мјесеца од тренутка достављања понуде, али уговорни орган није забранио достављање докумената млађих од момента предаје понуда. Потпуно је излишно и неосновано бранити понуђачима да доставе увјерења млађа од дана предаје понуда из разлога, што би таквим тумачењем сваки документ морао бити издаван на дан предаје понуда, па је онда контрадикторно постављати услов да исти могу бити максимално 3 мјесеца стари. Теоријски, уговорни орган је био спреман да прихвати документ датиран нпр. на дан 18.04.2023. године стар тачно 3 мјесеца од дана предаје понуде, али није спреман да прихвати докумет млађи од дана предаје понуде, што је потпуно неосновано. Слиједом наведеног погрешног тумачења прописа поставља се питање зашто су документи из чл. 45. ЗЈН „Примапрома“ достављени уз поднесак од 03.08.2023. године, а датирани са 11.07.2023. године (дакле прије предаје понуде) прихваћени, ако из ових докумената није видљиво испуњавање чињеница „у моменту предаје понуде“, јер су старији од дана предаје понуда ? Одговор је због чисте дискриминације жалиоца и заштите „Примапрома“ као привилегованог понуђача код уговорног органа. Уосталом и само уговорни орган је у тачки 10.1.4. ТД предвидио да: *„У случају сумње о постојању околности које су дефинисане тачком 11.1.1 тендерске документације, уговорни орган ће се обратити надлежним органима с циљем провјере достављене документације и дате Изјаве из тачке 11.1.2.* “ па ако је и имао сумњу да жалилац није испуњавао постављене услове у моменту предаје понуда имао је законско овлаштење провјере ових чињеница, а неосновано одбацивати понуду

због разлога који и нису предвиђени као разлоз одбацивања у члану 68. став 4. ЗЈН и из разлога јер Тендерском документацијом, али нити законом, није забрањено доставити документе са млађим датумом од дана предаје понуда.

Уговорни орган у изјашњењу цитира тачку 10.1.4. предметне тендерске документације и наводи: *„Понуђач – EOS COMPANY Србац је доставио своју понуду, дана 18.07.2023. године, а доказе које је доставио по члану 45. ЗЈН БиХ (односно увјерења) имају датуме издавања - август и октобар 2023. године. С обзиром да су докази датирани након датума достављања понуде, исти не доказују тражене чињенице у моменту предаје понуде. Сходно наведеном, јасно је да се старост доказа из члана 45 ЗЈН БиХ рачуна у односу на дан достављања понуде. Исто подразумијева да докази морају бити прибављени до дана достављања понуде, с тим да не смију бити старији од 3 мјесеца, рачунајући од дана достављања понуде (то је и став АЈН БиХ). Жалилац оправдава свој пропуст, ставом да УО није забранио достављање докумената млађих од момента предаје понуде, што је потпуно бесмислено и неосновано. Уговорном органу, а и по ЗЈН БиХ, је битна чињеница способности понуђача за испуњење услова по члану 45. у тренутку предаје понуде, а не накнадно, с обзиром да постоји могућност да је Жалилац био, по неком од основа из члана 45. ЗЈН, неуслован за учешће у поступку ЈН (нпр. није платио порезе и доприносе), а што је могао да учини накнадно, након предаје понуде. Понуђач "Примапром" је уредно и у року доставио доказе по члану 45. ЗЈН БиХ, како је и тражено. Достављени су у року након пријема Одлуке о резултатима поступка, увјерења су датирана са датумом прије предаје понуде и у свему испуњавају услове које је УО тражио у ТД.“*

Увидом у тендерску документацију, утврђено је да је тачком 10.1.4. тендерске документације прописано сљедеће: *„Документи или увјерења наведена у тачки 11.1.3 не смију бити старији од 3 мјесеца рачунајући од тренутка достављања понуде, а доставља их изабрани понуђач у року не дужем од 5 дана од дана пријема одлуке о избору најповољнијег понуђача. Наиме, изабрани понуђач мора испуњавати: све услове у моменту предаје понуде, у противном ће се сматрати да је дао лажну изјаву из члана 45. Закона. Докази морају бити физички достављени на протокол уговорног органа најкасније пети дан по пријему одлуке о избору, у радном времену уговорног органа (до 15:30 сати), те за уговорни орган није релевантно на који су начин послати. Докази који се захтјевају морају бити оригинали или овјерене копије од стране надлежног органа. За понуђаче који имају сједиште изван БиХ не захтјева се посебна надовјера докумената. У случају сумње о постојању околности које су дефинисане тачком 11.1.1 тендерске документације, уговорни орган ће се обратити надлежним органима с циљем провјере достављене документације и дате Изјаве из тачке 11.1.2. “*

Овај орган јее увидом у спис предмета утврдио да је жалилац дана 8.11.2023. године на протокол уговорног органа доставио доказе о испуњавању услова у складу са чланом 45. став (1) тачка а) до д) Закона о јавним набавкама, како слиједи:

- Увјерење издато од стране Управе за индиректно опорезивање који се потврђује да жалилац нема доспјелих а неизмирених обавеза по основу директних индиректних пореза, број 02/6-И-16-11-21-6490-2/23 од 17.10.2023.године,
- Увјерење Окружног привредног суда у Бањалуци да жалилац није под стечајем нити је предмет проглашења стечајног поступка, није предмет ликвидације нити је у поступку обустављања пословне дјелатности, број 057-0-СУ-ИИ-23-01642 од 15.8.2023.године,
- Увјерење Суда БиХ да против жалиоца није изречена правоснажна осуђујућа пресуда за кривична дјела организованог криминала, превару, корупцију и прање новца, број 03-5445/23 од 19.8.2023.године,
- Пореско увјерење којим се потврђује да је жалилац пријавио и измирио све доспјеле порезе и спорна пореска давања којим подлијеже према пореским законима Републике Српске, као и осталих накнада која су према другим прописима дати у надлежност Пореској управи закључно са 15.8.2023.године, број 06/1.02/0704-455.2.1-85288/2023 од 15.8.2023.године,
- Увјерење Основног суда у Градишци да против жалиоца није подигнута оптужница која је ступила на правну снагу и није изречена правоснажна пресуда у кривичном поступку, којом се осуђује за кривично дјело учешћа у криминалној организацији, за корупцију, превару или прање новца у протеклих пет година до дана издавања овог увјерења, број 071-0-Су-И-23-00 1331 од 11.8.2023.године,

Увидом у списс предмета, овај орган је утврдио да је изабрани понуђач у потпуности испунио услове из тачке 10.1.4. тендерске документације, а у вези са чланом 45. ЗЈН, што овај жалбени навод чини **основаним.** Наиме, изабрани понуђач је уредно попунио Изјаву понуђача о испуњавању услова из члана 45. Закона која је дата у Анексу 4 тендерске документације, овјерио код надлежног органа за овјеру и доставио у понуди. Понуђач је, дана 8.11.2023.године доставио документа/увјерења надлежних органа као доказ о испуњености услова из члана 45. ЗЈНБиХ, који нису старији од три мјесеца од дана достављања понуда, како је и прописано тачком 10.1.4. тендерске документације. Наведеном тачком тендерске документације није прописана одредба да достављена документа/увјерења не могу бити са датумом издавања након предаје понуде. Све претходно наведено говори у прилог томе да је изабрани понуђач достављањем доказа по члану 45. ЗЈН са датумом издавања након предаје понуде у ствари доставио понуду која је у складу са чланом 2, став 1, тачка л), под 1) Закона о јавним набавкама прихватљива, те да је жалбени навод жалиоца **основан.**

Жалилац **у трећем жалбеном наводу** истиче да је понуда „Примапром“ д.о.о. Бања Лука неквалификована, из сљедећих разлога:
На страни 75/86 овај понуђач је доставио цертификат који гласи на фирму „Фагус“ д.о.о. Котор Варош. Међутим, овај понуђач није приложио "уговор о пословно техничкој сарадњи" или други одговарајући акт између те двије фирме гдје је неспорно видљиво да ће предметни пелет бити намјењен овој јавној набавци. Наиме, одредбама члана 49. став 1. тачка е) ЗЈН је дефинисано да уговорни орган може захтијевати увјерење које издаје надлежна институција или агенција за контролу квалитета, а којим

се потврђује да на одговарајући начин тачно означена роба одговара одређеним спецификацијама или нормама. Овај понуђач није доставио тражени сертификат нити је у понуди назначио или пружио било какве доказе да располаже капацитетима других субјеката, без обзира на правну природу односа који с њима има. Овај понуђач је наведено доказивање у смислу одредби члана 48. став 4. ЗЈН био дужан доказати у форми уговора о пословној сарадњи, овјерене изјаве трећих лица да за потребе тачно одређеног поступка јавне набавке стављају на располагање овом понуђачу своје ресурсе или сертификате или сл. Сертификат друштва „Фагус" не доказује постојање пословне сарадње и уопште не доказује да овај понуђач има на располагању ресурсе друштва „Фагус" у циљу испуњавања овог услова ТД, а посебно не доказује да је тачно означена роба одговарајућег квалитета. Такође, нема доказа да „Фагус" ставља на располагање своје ресурсе или сертфикате овом понуђачу нити било које треће лице. На напријед наведени начин понуђач није испунио услов из тачке 11.4.1 ТД.

Уговорни орган у изјашњењу цитира тачку 11.4.1 предметне тендерске документације и наводи: *„Понуђач "Примапром" је у својој понуди доставио тражени доказ - цертификат да пелет произвођача "Фагус" д.о.о. Котор Варош испуњава тражене стандарде. Изабрани понуђач је доставио тражени цертификат у својој понуди, чиме је испунио тражени захтјев о квалитети пелета из ТД. У овом случају се ради о поступку набавке робе - пелета, те је УО прописао минималне услове и захтјеве за квалификацију учесника у поступку, те је у вези техничке и професионалне способности само тражен цертификат о стандарду пелета. Уговорни орган није тражио никакав доказ о пословној сарадњи или сличне доказе, те у вези с тим понуђач није ни био у обавези да исте достави. Понуђач "Примапром" је у својој понуди на страни 85/86 своје понуде изјавио да нуди пелет произвођача "Фагус" д.о.о. Котор Варош, чиме је обезвриједио наводе Жалиоца о непостојању везе о поријеклу понуђене робе. Члан 49. ЗЈН БиХ на који се Жалилац позива је само дао могућност доказивања пословно-техничке сарадње или располагања капацитетима других субјеката, а како је и прописано: „Кандидат/понуђач може, гдје је то одговарајуће и за одређени уговор, у понуди назначити да располаже капацитетима других субјеката, без обзира на правну природу односа који с њима има. У том случају, мора доказати уговорном органу да ће на располагању имати потребне ресурсе." У овом случају, није тражено доказивање располагања капацитетима других субјеката или слично, с обзиром да се ради о обичној набавци робе (пелета), а није у питању неки специфичан предмет набавке који би имао оправдање за тражење поменутих доказа. Понуђач "Примапром" у овом предмету јавне набавке, само врши продају робе - пелета од произвођача "Фагус" д.о.о. Котор Варош чији је цертификат и доставио, и не користи неке капацитете или средства другог субјекта. УО ће приликом пријема робе, извршити контролу достављене робе и упоредити да ли испуњава квалитет и порријекло исте (члан 4. Нацрта уговора - Анекс 7). Такође, тражени цертификат је прописан и достављен у складу са чланом 49. ЗЈН БиХ (увјерење од стране надлежне институције или агенције да тачно означена роба (у овом случају пелет) одговара одређеним спецификацијама или нормама), те у истоме нема ништа спорно за УО јер испуњава све што је тражено ТД.*

Напомињемо да је и Жалилац доставио цертификат о квалитету пелета од исте институције као и понуђач - HOLZ FORSCHUNG (Аустрија), те је УО нејасно зашто исти оспорава.“

Чланом 57. став (1) Закона о јавним набавкам прописано је да се у поступку јавне набаве кандидат/понуђач придржава захтјева и услова из тендерске документације, а чланом 68. став 4) тачка и) Закона о јавним набавкама прописано је да је уговорни орган дужан одбацити захтјев за учешће или понуду ако није потпуна и не испуњава захтјеве из тендерске документације.

Како то произилази из списа предмета, уговорни орган је прописао услове које понуђачи требају испунити, што је у складу са сврхом и предметом Закона о јавним набавкама, а то је да се извршење набавке и додјељивање уговора о јавној набавци, које врши уговорни орган обавља у складу са утврђеним поступцима и принципима утврђеним овим законом и да при томе уговорни орган предузме све мјере, како би се омогућила правична и активна конкуренција међу потенцијалним понуђачима.

Надаље, уговорни орган је у тендерској документацији јасно прописао услове техничке и професионалне способности (*тачка 11.4.1. тендерске документације*) те је, између осталог, јасно прописао да пелет треба да буде произведен по једном од признатих стандарда (*као: Enplus-Al, (Dinplus или еквивалент*), а као доказ захтјевано је да понуђачи доставе одговарајући сертификат - потврду произвођача у оригиналу или у копији овјереној од стране надлежног органа. Како из понуде понуђача „Примапром“ д.о.о. Бања Лука произилази да је на страни 75/86. понуде доставио цертификат који гласи на фирму „Фагус“ д.о.о. Котор Варош, која је произвођач понуђеног пелета, што је у складу са условом из предметног тендерског документа, по оцјени овога органа, правилно је уговорни орган његову понуду оцјенио као квалификовану, будући да је понуђач „Примапром“ д.о.о. Бања поступио у складу са чланом 57. Закона, односно, придржавао постављених захтјева и услова из тендерске документације, те се нису стекли услови за поступање у смислу члана 68. став 4) тачка и) Закона, обзиром да предметном тендерском документацијом није постојао захтјев да понуђач уколико није произвођач предметне робе достави доказ о пословној сарадњи, како жалилац истиче у предметној жалби. Имајући у виду напријед наведено, жалбени навод се цијени **неоснованим.**

Жалилац **у четвртом жалбеном наводу** истиче да је понуда „Ново-текс“ д.о.о. Бања Лука неквалификована, из сљедећих разлога:
- На страни 61. овај понуђач је доставио цертификат који гласи на фирму „Медекс-пром“ д.о.о. Шипово. Међутим, овај понуђач није приложио "уговор о пословно техничкој сарадњи" или други одговарајући акт између те двије фирме гдје је неспорно видљиво да ће предметни пелет бити намјењен овој јавној набавци. Наиме, одредбама члана 49. став 1. тачка е) ЗЈН је дефинисано да уговорни орган може захтијевати увјерење које издаје надлежна институција или агенција за контролу квалитета, а којим се потврђује да на одговарајући начин тачно означена роба одговара одређеним

спецификацијама или нормама. Овај понуђач није доставио тражени сертификат нити је у понуди назначио или пружио било какве доказе да располаже капацитетима других субјеката, без обзира на правну природу односа који с њима има. Овај понуђач је наведено доказивање у смислу одредби члана 48. став 4. ЗЈН био дужан доказати у форми уговора о пословној сарадњи, овјерене изјаве трећих лица да за потребе тачно одређеног поступка јавне набавке стављају на располагање овом понуђачу своје ресурсе или сертификате или си. Сертификат друштва „Медекс-пром" не доказује постојање пословне сарадње и уопште не доказује да овај понуђач има на располагању ресурсе друштва „Медекс-пром" у циљу испуњавања овог услова ТД, а посебно не доказује да је тачно означена роба одговарајућег квалитета. Такође, нема доказа да „Медекс-пром" ставља на располагање своје ресурсе или сертфикате овом понуђачу нити било које треће лице. На напријед наведени начин понуђач није испунио услов из тачке 11.4.1 ТД, Идентичан став заузет у пресуди Суда БиХ број С1 3 У 035243 20 у од 30.11.2020. године.

Уговорни орган у изјашњењу цитира тачку 11.4.1 предметне тендерске документације и наводи: *„Понуђач "Ново-текс" је у својој понуди доставио тражени доказ - цертификат да пелет произвођача "Медекс-пром" д.о.о. Шипово испуњава тражене стандарде. Изабрани понуђач је доставио тражени цертификат у својој понуди, чиме је испунио тражени захтјев о квалитети пелета из ТД. У овом случају се ради о поступку набавке робе - пелета, те је УО прописао минималне услове и захтјеве за квалификацију учесника у поступку, те је у вези техничке и професионалне способности само тражен цертификат о стандарду пелета. Уговорни орган није тражио никакав доказ о пословној сарадњи или сличне доказе, те у вези с тим понуђач није ни био у обавези да исте достави. Члан 49. ЗЈН БиХ на који се Жалилац позива је само дао могућност доказивања пословно-техничке сарадње или располагања капацитетима других субјеката, а како је и прописано: „Кандидат/понуђач може, гђе је то одговарајуће и за одређени уговор, у понуди назначити да располаже капацитетима других субјеката, без обзира на правну природу односа који с њима има. У том случају, мора доказати уговорном органу да ће на располагању имати потребне ресурсе." У овом случају, није тражено доказивање располагања капацитетима других субјеката или слично, с обзиром да се ради о обичној набавци робе (пелета), а није у питању неки специфичан предмет набавке који би имао оправдање за тражење поменутих доказа. Понуђач "Ново-текс" у овом предмету јавне набавке, само врши продају робе - пелета од произвођача "Медекс-пром" д.о.о. Шипово чији је цертификат и доставио, и не користи неке капацитете или средства другог субјекта. УО ће приликом пријема робе, извршити контролу достављене робе и упоредити да ли испуњава квалитет и порријекло исте (члан 4. Нацрта уговора - Анекс 7). Такође, тражени цертификат је прописан и достављен у складу са чланом 49. ЗЈН БиХ (увјерење од стране надлежне институције или агенције да тачно означена роба (у овом случају пелет) одговара одређеним спецификацијама или нормама), те у истоме нема ништа спорно за УО јер испуњава све што је тражено ТД. Напомињемо да је и Жалилац доставио цертификат о квалитету пелета од исте институције као и понуђач - HOLZ FORSCHUNG (Аустрија), те је УО нејасно зашто исти оспорава."*

Чланом 57. став (1) Закона о јавним набавкам прописано је да се у поступку јавне набаве кандидат/понуђач придржава захтјева и услова из тендерске документације, а чланом 68. став 4) тачка и) Закона о јавним набавкама прописано је да је уговорни орган дужан одбацити захтјев за учешће или понуду ако није потпуна и не испуњава захтјеве из тендерске документације.

Како то произилази из списа предмета, уговорни орган је прописао услове које понуђачи требају испунити, што је у складу са сврхом и предметом Закона о јавним набавкама, а то је да се извршење набавке и додјељивање уговора о јавној набавци, које врши уговорни орган обавља у складу са утврђеним поступцима и принципима утврђеним овим законом и да при томе уговорни орган предузме све мјере, како би се омогућила правична и активна конкуренција међу потенцијалним понуђачима.

Надаље, уговорни орган је у тендерској документацији јасно прописао услове техничке и професионалне способности (тачка 11.4.1. тендерске документације) те је, између осталог, јасно прописао да пелет треба да буде произведен по једном од признатих стандарда (као: Enplus-Al, (Dinplus или еквивалент), а као доказ захтјевано је да понуђачи доставе одговарајући сертификат - потврду произвођача у оригиналу или у копији овјереној од стране надлежног органа. Како из понуде понуђача „Ново-текс" д.о.о. Бања Лука произилази да је на страни 61. понуде доставио цертификат који гласи на фирму „Медекс-пром" д.о.о. Шипово, која је произвођач понуђеног пелета, што је у складу са условом из предметног тендерског документа, по оцјени овога органа, правилно је уговорни орган његову понуду оцјенио као квалификовану, будући да је понуђач „Ново-текс" д.о.о. Бања поступио у складу са чланом 57. Закона, односно, придржавао постављених захтјева и услова из тендерске документације, те се нису стекли услови за поступање у смислу члана 68. став 4) тачка и) Закона, обзиром да предметном тендерском документацијом није постојао захтјев да понуђач уколико није произвођач предметне робе достави доказ о пословној сарадњи, како жалилац истиче у предметној жалби. Имајући у виду напријед наведено, жалбени навод се цијени **неоснованим.**

Уговорни орган ће у поновљеном поступку извршити поновну оцјену у складу са тендерском документацијом и Законом о јавним набавкама, свакако поштујући ставове овог органа изнесеног у овом рјешењу.

На основу напријед наведеног, а имајући у виду основаност два жалбена навода, који доводе до поништења спорног акта, одлучено је као у диспозитиву, у складу са чланом 111. став (1) тачка д) Закона о јавним набавкама и чланом 230. став (2) Закона о управном поступку („Службени гласник БиХ", број 29/02, 12/04, 88/07, 93/09, 41/13 и 53/16).

Поврат уплаћених средстава по основу накнаде за покретање жалбеног поступка, у износу од 3.500,00 КМ, извршиће се посебним актом, у складу са чланом 108. став (7)

Закона о јавним набавкама и чланом 4. Инструкције о начину уплате, контроле и поврата накнада прописаних чланом 108. Закона о јавним набавкама.

Имајући у виду висину постављеног захтјева за трошкове поступка, овај орган је у складу са одредбама са чланом 3. и 12. Тарифа о наградама и накнади трошкова за рад адвоката ("Службени гласник Републике Српске" број: 68/05) у конкретном случају приступио одлучивању о трошковима овог поступка, сматрајући да у конкретном случају треба примјенити тарифе у поступцима у непроцјењивим стварима. Жалиоцу припада накнада трошкова поступка у укупном износу 614,25 КМ, за састав жалбе, док се у преосталом износу од 43,87 КМ предметни захтјев одбија као неоснован.

Наиме, складу са чланом 3. и 12. Тарифа о наградама и накнади трошкова за рад адвоката ("Службени гласник Републике Српске" број: 68/05), а који се састоје од трошкова израде поднеска у свим неименованим поступцима, у износу од 150 бодова односно 300,00 КМ, увећано за 50% за састављање правног лијека, а што износи 75 бодова односно 150,00 КМ, те паушална награда у износу од 25% од износа награде одређене Тарифом 3., за радњу предаје жалбе на надлежно поступање односно 75,00 КМ, све увећано за 17% ПДВ-а, а што свеукупно износи 614,25 КМ. Законитост поступања о начину и висини обрачуна трошкова правног заступања потврђена је на основу става Суда Босне и Херцеговине у пресуди број: С1 3 У 034934 20 У од 08.09.2021.године, те пресудом Апелационог вијећа Суда Босне и Херцеговине број: С1 3 У 040970 23 Увп од 207.2023. године. Уговорни орган ће надокнадити жалиоцу наведене трошкове заступања од стране адвоката у року од 8 дана од дана пријема овог рјешења.

Упутство о правном лијеку: Ово рјешење је коначан управни акт. Против овог рјешења може се поднијети тужба у управном спору пред Судом Босне и Херцеговине у року од 30 дана од дана пријема истог. Такса на тужбу износи 100,00 КМ.

ПРЕДСЈЕДНИК ВИЈЕЋА

Томислав Ђужић

Доставити:
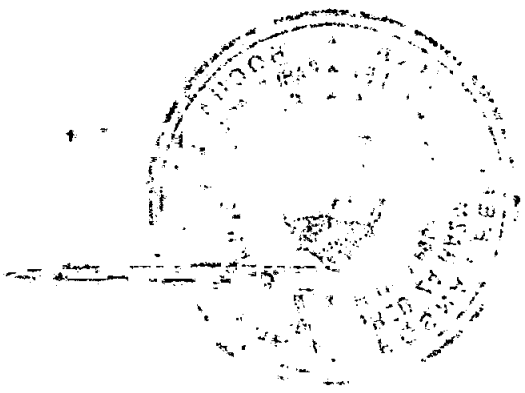
1. Жалилац
2. Уговорни орган
3. Изабрани понуђач
4. Евиденцији
5. а/а